

POSUDEK

na bakalářskou práci Marie Jelínkové

„Srovnání ruského a italského organizovaného zločinu“

Posuzovaná práce si klade za cíl srovnat fenomén dvou národních verzí organizovaného zločinu. Činí tak formou kompilace domácích a zahraničních pramenů. Autorka postupovala tak, že čtenáři postupně představuje svůj výběr názorů jí vybraných autorů na jí vybraná témata či oblasti organizovaného zločinu. Myslím, že vůbec nevádí, že práce je jen „pouhým kompilátem“. Čte se poměrně dobře, nezabíhá do přílišných detailů a obsah je skutečně zajímavý.

Problémem práce je její nesystematičnost a naprostá nejasnost poznávacího cíle. Cílem je vlastně jen samotná komparace, jakoby šlo jen o komparaci pro komparaci. Práci chybí jakákoliv poznávací linie, která by čtenáře vedla a umožnila mu najít její smysluplné vyústění. Po metodické stránce je práce zcela amorfni. Nevíme proč a jak si autorka vybrala prameny (což je při zvolené kompilační metodě zásadní), proč se přiklání právě k těm názorům na předmět svého zkoumání, které prezentuje a proč si zvolila právě tu strukturu výkladu, kterou práce má. Jistě existují i jiné prameny, i jiné názory a jiná struktura zkoumaného jevu. Aby nás s nimi mohla seznámit, musela by mít daleko delší seznam literatury (hlavně zahraničních autorů), musela by se kriticky jednotlivými názory zabývat a musela by na základě teorie fenomén organizovaného zločinu strukturovat. Nic z toho ale neudělala.

Moje hodnocení práce je proto jednoznačné, práce nespĺňuje požadavky a nároky kladené na bakalářskou práci a proto ji k obhajobě nedoporučuji.